ſ. meli⁹ valeat inueſtigarī Actu.
xxv. Judex vt recte iudicet nō
debet ſtare ſuo proprio ſenſui.
ſed in quibus eſt aliquod du
biū velle debet conſiliū diui/
num pariter ⁊ humanū. Sic
moyſes conſilio ietro acquieuit.
vt det populū ſalubriter iudi/
caret. Exod. xviij. Ob hanc
cauſam cōſtituit moyſes ma
iores iudices ⁊ minores. vt ſi
mul haberent conſilium. Exo
xviij. Conſuluit moiſes ꝑpter
cauſam filiaꝝ ſalphat. ⁊ reſpō
dit dn̄s Cum mortuus fuerit
vir abſqꝫ filio ad filiam eius
trāſibit hereditas. Nu. xxvij

Judex vt recte iudicet poſt
inueſtigatōnem et conſilium
habitam debet rectam habe/
re ſententiam. ⁊ nec prece nec
precio. nec amore nec odio decli
nare a tramite veritatis. Sic
moyſes de duodecim bobus.
et ſex plauſtris nullum iudi/
cauit eſſe filiorum caath. licet
eſſent ſibi propinquiores Nu
meri. vij. Recte iudicauit moy
ſes ꝙ filij ruben ⁊ ceteri q̄ pe
tebant terram iam acquiſitā
quamuis alios ad bella precede/
rent donec eſſet alia terra ac/
quiſita. vt clare habetur Nu
meri. xxxij. Anthiochus licet
eſſet malus recte iudicauit an/
dronicū. qui iniuſte occiderat
Oniam. ſecundo Machabeo
rum quarto

Capitulū. 73.

De iudicijs hoīm falſis
Judicium iniuſtum eſt cū
interrumpitur vana gloria
et pigritia
Quando corrumpitur ex
auaricia
Quando prorumpitur ire
nequitia
Quando dirumpitur ex a
micitia.

Udex tūc
inique et iniuſte iudi/
cat quando cauſam non dili
genter examinat. ſed ſignis ⁊
relationibus cito credit. Sic
Judas male iudicauit Tha/
mar cōburendam. audiens ꝙ
eſſet fornicata cum alio. et nō
prius examinans veritatem.
Geneſis. xxxviij. capitu. Do
minus Joſeph nimis cito cre
didit verbis coniugis Joſeph
falſe accuſantis. et ipſum ſine
examine aliquo tempore carce
re mancipauit. Geneſ. xxxix

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ca. /3. de iudicijs hoīm falſis

Judicat iudex īiuſte ꝑ aua
riciā corruptus pecunia q̄ per
uertit tūc iudiciū. Sicut dr
de filijs ſamuelis. Declinaue/
rūt poſt auariciam ⁊ peruerte
runt iudicium. i. Regū. viij.
Iniuſte protulit dauid ſenten
tiam mifiboſeth propter mūe/
ra que dedit ei ſiba. ij. Regū
xv. Poſtq̄ autē cognouit ſen
tentie huius veritatem noluit
it eam immutare. ij. Reg. xix.
De iudicib⁹ noſtri tempor s
dici poteſt. qd dicitur de iudi
cib⁹ ⁊ pricipib⁹ iſrl. Pricipes
tui infideles ſocij furum oēs
diligunt munera. aurū ſequū
tur. vt dicitu r Jſaye. i. Mene/
laus culpabilis propter pecu
niam eſt abſolutus ab Anthi
ocho. Et accuſatores eius in/
nocentes ſunt ab eodem iniq̄
morte dammati. ij. Mach. iiij.

Judicat iudex nō recte qui
iudicat cum ira ⁊ furore. Nā
ira impedit animum ne poſſit
cernere verum. Sic nabuch/
odonoſor male iudicauit quā/
do in furore et ira ꝑcepit. q̄ oēſ
ſapientes babylonis interfi/
cerentur. quia eius ſomnium
ignorabant. Dan. ij. Herodes
in igne iudiciū ꝑtulit. quādo
iratus eſt valde ⁊ mittens oc
cidit omnes pueros qui erant
in Jeruſalem ⁊ in omnib⁹ fi/
nibus eius. Matthei. ij. Ju
dex nō recte iudicat qn̄ ad peti
tionem aliquoꝝ amore vel ti/
more a via veritatis deuiat.
Sic male iudicauit ſedechi/
as de Jeremia qui ad petitōez
principum eius eum ſine cau
ſa terribiliter incarcerauit. Je
remie. xxxvij. Licet darius rex
perſarū ſciret danielem inno/
centē. tn̄ ad petitionē ſatrapa
rum fecit eum mitti in lacū
leonum. vt ibi a leonibus de
uoraretur. Dan. vi. Ad petitio
nem babyloniorꝝ rex timore cor
rupt⁹ danielē pena ſimili iudi
cauit. Dan. xiiij. Ad vni⁹ ſal/
tatricis petitionem iuſſit He
rodes Johannē iuſtiſſimū de/
collari Mat. xiiij. Mar. vi. Jn
iquum iudicium dedit Pila
tus qui ad petitionem iudeoꝝ
volens eis placere barnabam
ſeditioſum dimiſit. ⁊ Jeſū in
nocentem tradidit morti cru/
cis. Mat. xxvij. Peruerſū iu
dicium dederunt magiſtrat⁹
qui paulum qui puellam libe
rauerat a demonio ad petitio
nem queſtuariorum fecerunt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

virginis diuerſimode flagel/
lari. vt habetur Actuum. vi.

Capitulū. 74.

De iuramento hominum.
Iurant hoı͂es promiſſiones
fidelitatis.
Conuentiones ſocietatis
Aſſertiones veracitatis.
Punitiones iniq̄tatis
Peruerſiones temeritatis

Vrare poſ
ſunt homı͂es licite ſer
uare promiſſā cum firma fidu
cia. Sic Abraam obſeruauit
Abymelech ad reqſitōem ſuā
ꝙ non noceret ei. Geneſꝫ. xxi.
Flente Dauid mortem Abſolō
iurauit ei Ioab. ꝙ ſi nō deſiſte
ret a fletu ipſe ⁊ omnis popu
lus relinqueret eum. Hec pro
miſit vt eum ad conſolatōem
reduceret. ij. Reg. xix. Dauid
Berſabee matri ſalomonis ꝙ
Salomon regnaret poſt eum
iij. Regū. i. Iurant homı͂es
licite conuentōnes ſocietatū
matrimonioꝝ et amicoruꝫ fir/
mas ſeruare. Sic Ioab et La
ban iurauerūt fedus ſil'. Ge/
neſis. xxxi. Moyſes iurauit vt
habitaret cuꝫ ietro. ⁊ acciperet
filiam eius in vxorem. Exo. ij
Pte iurauit Heliſeus non de
relinquere helyam donec poſſꝫ
ſecum eſſe. iiij. Regū. ij. Pepi/
git fedus amicitie Ionathas
cum Dauid et iurauerūt am/
bo. i. Regū. xx. Iurant homi
nes aſſerendo veritatem. vt fi
des magis adhibeatur. Sic
chriſtus in pluribus locis ve
ritatem iohannis affirmans
dicebat. Amen amen. Mat. v.
Item paulus propter hāc cau
ſam multociens in ſuis ep̄lis
iuraſſe legitur dicens. Deus
et pater dn̄i mei Ieſu criſti ſcit
quia nō mentior. Ad Gala. i.
Et alibi. Teſtis eſt mihi deus
cui ſeruio. Romanoꝝ. i. Itē. ij
Ad Coꝝ. xi Ecce coram deo. q2
nō mentior. Propter hāc cau
ſam conſueuerunt mendaces
ſua mendacia iuramento fir/
mare. vt ſcilicꝫ maior fides ad
hibeatur eiſdem. quibus quā
tum plus iurauerūt fides mi
nor eſt adhibenda. Sic iura/
uit petrus mentiendo ſe chri/
ſtum nullatenus cognouiſſe.
Mat. xxvi. Mendaciter ⁊ cū
fraude iurauit antiochus ſe
pacem tenere. vt crederent ei.
Primo. Macha. vi. Iurant
iu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf